Ч. 127. Четвер 20 (7) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Порядок парляментарних праць. — Парляментарні комісиї.

На вчерашнім засіданю палати послів предложив п. Міністер торговлі договор торговельний з Болгариєю.

В дальшім ході подрібної дискусиї над четвертою ґрупою службової праґматики промавляв насамперед справоздавець меншости пос. Корошець, котрий сказав, що в послідні часі показало ся, що побіч німецкого vet-а є також і польске, яке однак зістало переломане. Полудневі Славяни ґратулюють Русинам вислїду, осягненого їх обструкциєю.

Шеф секциї Ґалецкий заявив, що правительство не годить ся на ті ухвали комісиї, котрі домагають ся, аби державним слугам плачено окремо за працю службову поза урядовими годинами та аби постанови, видані для т. зв. цивільної сторожі були розширені на дозорців вязничних. Така зміна потягнула би за собою великі кошти. Правительство готове признати слугам державним за працю поза урядовими годинами ремунерацию і булоби схильне згодити ся на додаток для довше служачих з поміж вязничних дозорців і вчислити ті додатки до виміру емеритури.

П. Штерн вніс резолюцию в справі віддовженя урядників і управильненя додатків активальних.

На тім дискусию замкнено.

Президент палати, приступаючи до замкненя засіданя, назначив слідуюче на нині з таким дневним порядком: 1) продовжене дискусиї над службовою праґматикою, 2) справоздане комісиї для суспільного обезпеченя в справі признаня тої комісиї неустаючою, 3) справоздане войскової комісиї о войскових предложенях і 4) справоздане буджетової комісиї о буджетовій провізориї.

П. Зайц спротивив ся тому і домагав ся, аби буджетову провізорию поставлено як третю точку дневного порядку, а войскове предложене як четверту точку.

Внесене то в поіменнім голосованю відкинено 211 голосами против 150. Слідуюче засідане нині.

Рада сеніорів займала ся вчера справою подїлу праці палати. Більшість заявила ся за тим, аби по полагодженю праґматики полагодити перед усїм без дискусиї оголошене комісиї суспільного обезпеченя неустаючою, відтак аби прийшли під наради войскові предложеня, а по них буджетова провізория.

Меншість обставала за тим, аби наради над буджетовою провізориєю відбули ся перед нарадами над войсковим законом.

Супротив того на предложене президента палати сама палата в поіменнім голосованю порішить о переставленю дневного порядку.

Войскова комісия приняла ряд резолюций зголошених підчас розправи. Відтак приступила комісия до нарад над законом о краєвій обороні. Ведено рівночасно загальну і подрібну розправу. Мін. краєв. оборони Ґеорґі домагав ся конечности удержаня 3-літної служби при кінноті кр. оборони, обговорював справу мови в службі і команді. Введенєм слова „служба“ не є намірена ніяка новість під яким небудь взглядом. Серед таких обставин оставляє ся комісиї свободу принятя §. 8. або форми §. 7. нинішного закона о кр. обороні.

§§. 1—7 приняла комісия без зміни, відкидаючи всякі внески зголошені до тих параґрафів предложеня. При §. 8. принято згідно з внеском п. Висоцкого вчеркнене слова „службовий“ 26 гол. против 14. Инші параґрафи принято згідно з правительственним предложенєм. Референтом на повну палату вибрано п. Зоммера.

Буджетова комісия радила дальше над буджетовою провізориєю. Промовляли посли: Шрафль, Фінк, Ґлекнер і Рознер. З черги приступлено до голосованя. Буджетову провізорию принято на основі правительственного предложеня. При § 4 принято внесок п. Станека в справі індивідуального розділу континґенту алькоголю на р. 1912/13 з поправкою п. Діяманда, що участь стоваришень з більше ніж

6)

ДВОБІЙ.

Дещо з єго історії і характеристики.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Судові двобої або т. зв. суди Божі тягнули ся аж до другої половини 16-го столїтя, хоч церков зачала вже була проти них рішучо виступати і уважала їх за грішний вчинок. На їх місце почали однак вже в 11-ім столїтю входити в моду т. зв. турнії, котрі від часу хрестоносних походів, маючих на ціли відобрати сьвяту землю або Палестину від невірних прибрали вид якоїсь висшої благороднїйшої борби, борби лицарскої, маючої не лиш боронити і мстити обиджену честь, але й показати цікавим видцям свою відвагу і зручність, а крім того ще й ориґінальність і пишноту свого узброєня і своєї ноші.

Звичайне просте розбишацтво прибрало так бодай зверха делїкатнїйшу і благороднїйшу форму і стало так сказати би привилеєм висших станів. Спершу були то нїби забави, але забави небезпечні, бо сполучені з калїцтвом, а що найменше викликуючі завзятість і охоту мести. До того рода забав могла однак ставати лиш шляхта і то шляхта стара, а не люди, що може лише ще перед кількома роками одержали шляхотство. Щоби же хто не будь не міг брати участи в так благородній забаві, то не лиш она мусїла відбувати ся на кони, не пішки, але ще й требе було до неї окремого одїня і відзнак або т. зв. гербів, а щоби борці на турніях не убивали одні других, то були установлені строгі права борби і люди, котрі управильнювали ту борбу і пильнували того, щоби з неї не робила ся проста бійка.

Мимо того турнії кінчили ся дуже часто кроваво, калїцтвом або й смертию. Так н. пр. французкий король Генрих II. помер в наслідок рани, яку одержав в турнію. З часом з тих турніїв виродила ся таки така простацка бійка, що в них гинуло дуже богато людий з найвисших родів, а тоді вже й духовеньство зачало проти них виступати і відмавляло похорону всїм, що в турніях гинули. Але аж коли винайдено стрільне оружие, турнії стратили своє значінє, хоч цісар Максиміліян I. старав ся їх ще удержати.

Подібно як в наших часах деякі спорти, видумані людьми, котрим добре діє ся, а котрі не мають що иншого робити, викликують серед широких мас населеня, навіть серед таких людий, що могли би без них зовсім добре обійти ся, наслідуванє, так викликували свого часу наслідуванє і турнії, котре однак не могло бути нічим иншим як бійкою двох. Чоловік без гербу і шляхотства надавав своїй особі лицарского значіня бодай в той спосіб, що прибирав лицарскі манери, понимав свою особисту честь на взорець тих, котрих наслідував і за найменшу дурничку ставав зараз до бою, а що не мав ні коня ні шолома, то ставав до бою пішки і в звичайнім, хиба може ще й в сьвяточнім одїню.

Оттак по турніях настали двобої, котрі стались були навіть справдешною язвою. Найбільше увійшли они були там в звичай, де найбільше свого часу ширило ся розбишацке лицарство, отже головно в Німеччині і Франциї, дальше в Італії, Ішпанії і Анґлії, ну та й наконець у тих народів, котрі того рода прояви у своїх сусідів уважали за „висшу культуру“ та й собі їх наслідували. А вже особливо завелись були двобої в тих кругах суспільности, що або уважали ся безпосередними наслідниками лицарства, отже войско, або котрим здавало ся, що висше образоване зближає їх до того лицарства і велить їм так само з мечем в руці боронити свого особистого достоїньства і чести. Се послїдне завелось головно між студентами університетів і то переважно німецких.

Оттак дійшло було до того, що двобої, як вже сказано, стали були справдешною язвою суспільности. За найменшу, навіть сьмішну дурничку визивали того рода люди одні других до двобоїв; навіть не дуже й на то зважали, щоби все було по формі. Бувало часто, що межи двома того рода розбишацкої натури чоловічками прийшло в одній хвили десь серед улиці до двобою. В Парижи та по многих ні-

30 гектл. може бути вставлена в рахунок лише в найвисшій скількости 30 гектл. і з внеском п. Діяманда, що для нових горалень стоваришень мае бути зарезервованих 8.000 гектл., що однак вимір контингенту не може бути установлений в висшій висоті як 15 гектл. Инші внески п. Діяманда відіслано до фінансової комісиї.

При § 6 принято внесок п. Діяманда, що в літах неурожаю бараболь і кукурузи правительство е управнене здержати розділ контингенту і рільничих боніфікаций, або навіть зовсім заборонити продукцию алькоголю із средств поживи. Инші внески відкинено.

Принято ряд резолюций, в тім пос. Колішера, щоби правительство в найблизшім часі зладело проґраму зелізничих інвестиций на ряд літ і постійно виконувало їх — та резолюцию пос. Діяманда, щоби правительство внесло буджет на 1913 рік найдальше 1-го жовтня с. р.

Принято резолюцию п. Мастальки, щоби правительство хоронило австрийске дневникарство супротив самовільного відбираня почтового дебіта на Угорщині.

Референтом на повну палату вибрано п. Штайнвендера.

Новинки.

Львів, 19 червня 1912.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий ґраф Адам Ґолуховский** повідомив оногди телеграфічно Виділ краєвий і п. Намістника, що наміряе обняти урядоване у Виділі краевім нині в середу о 11 год. перед полуднем.

Обнятє урядованя відбуде ся нині о назначеній годині в торжественій формі. Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский прибуде з п. Маршалком краєвим до будинку соймового і представить єго вібраному Виділови краєвому.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит** гр Андрей Шептицкий почетним членом „Товариства приятелів мира“. Перед кількома днями відбули ся в Киеві в льокали „Українського Клюбу“ загальні збори членів київского „Товариства приятелів мира“. На сих загальних зборах іменовано на внесене управи товариства почетними членами двох дійстних членів, епископа луцко житомирскої римо-католицкої епархії Л. Карнєвецкого і православного тульского архієпископа Парфенія. Крім того збори рішили просити галицкого Митрополита Є. Е гр. Андрія Шептицкого, щоби приняв іменоване почетним членом сего товариства, причім зазначено, що Митрополит ґр. Шептицкий положив богато заслуг в мирачій діяльности серед народностий в Галичині.

— **З зелізниці.** Дотеперішну назву стациї Острів-Березовиця на шляху Тернопіль-Копичинці змінила дирекция зелізниць державних на Березовиця-Острів.

Назву пристанку особового Кострижівка, положеного в обсягу управи руху в Чернівцях, межи стациями Стефанівкою а Заліщиками змінено на Хрещатик при рівночаснім створеню того пристанка для загального руху товарового.

— **Пристанок Любіжна.** З днем 15 червня с. р. отворено пристанок Любіжна, положений межи стациями Делятин-Лойова в кільометрі 512 на шляху зелізничнім Станиславів Керешмезе для руху особового і обмеженого руху пакункового.

Білєти їзди буде видавати ся в пристанку, належитість за пакунки буде ся оплачувати в стациї призначеня.

Часи від'їздів поїздів особових із сего пристанку, суть заподані в загальнім розкладі їзди IX ц. важнім від 1 мая 1912 р.

— **Гради і тучі.** Страшна туча з градом навістила дня 14 с. м. села Гарасимів, Незвиска і Лука коло Обертина городеньского повіта. Град падав величини гусячого яйця і протягом пятьох мінут покрив цілком землю. З засівів не лишило ся ні сліду, все перемішане з землею. Відтак в наслідок зливи потік вилив страшно і забрав з собою все, що попало солому, хлїви, позатолював хати, береги, вівці і готове збіже. Страшна розпука огорнула населене. В тій цїли завязав ся комітет, котрий мае нести поміч. Городи всї замулило, що арини нема ні на лік. Голод грозить людям.

З Канзас Сіті в північній Америці доносять: Буря яка лютила ся минулої суботи на західнім березі ріки Міссурі, наробила величезної шкоди. Згинуло 20 людий. В Дженевіль запала ся давнииця в католицкій церкві підчас богослуженя. Трое людий убило, між ними священика, котрий по першім переполосї завізвав людий, щоби виходили з церкви а сам лишив ся, щоби уділити раненим релігійної помочи.

— **В цїли ширеня ідеї евхаристичного конґресу** завязав ся в Перемишли за почином і під протекторатом Є. Ексц. Преосв. еп. Константина Чеховича, комітет пань. На першім засіданю по промові Владики вибрано тіснійший комітет, якому поручено веденє дальших праць. Сей тіснійший комітет відбув під проводом своєї голови п. Ольги Ціпановскої, кілька засідань, на яких між иншим постановлено спровадити і розпродати картки і марки, видані віденьским евхаристийним комітетом та зробити у власній управі відзнаки для участників місцевого евхаристийного походу, що відбудеть ся в днях конґресу (медалики, закуплені в товаристві педаґоґічнім на синьо-жовтій стяжці) Весь дохід з розпродажи сих відзнак постановлено обернути на закупно богослужебних приборів (в міру доходу фелона, евангелия) для одної з убогих руских парохій в Боснї. Постановлено врешті заохочувати жіноцтво перемиской дієцезиї до як найчисленнійшої участи з конґресї у Відни. Зголошеня участи приймає місцевий комітет, який займе ся спровадженем карт, що дають право до знижок на зелізници і на торжествах у Відни. (Карта за 2 кор. для однодневної участи в конґресї, карта за 6 кор. на всї три дні конґресу і карта за 10 кор. якої властителї крім знижок дістають ще памяткову книгу. Всї три карти дають право на зелізничу знижку). Комітет має також на продаж картки (по 12 сот.) і марки (по 4 сот.) з яких дохід призначений на цїли конґресу. Всякі письма і замовленя просить ся адресувати: Ольга Коренцева, Перемишль, ул. Костюшка ч. 7.

— **Принимане учениць в ц. к. учительскій семинариї у Львові** відбуде ся сего року значно скорше як звичайно: На день 24. червня назначені вписи, а на дни 25., 26. і 27. с. м вступні іспити. Наші учениці повинні зголоси

мецких містах можна було нераз знайти досьвіта де в якійсь закутині або в якімсь ліску тіло якогось убитого в двобою шляхтича. Ба, дійшло було навіть до того, що до бою ставали ні з сего ні з того навіть секунданти і так з первістного двобою заводила ся кровава борба, в котрій вже не один але й кількох гинуло.

Аж коли настало стрільне оружиє і особиста відвага стратила на значіню, двобої були трохи ослабли, але рівночасно настала в них ще й тота зміна, що від тепер завелись двоякого рода двобої: після давного звичаю на рубне оружиє, отже на шаблї і шпади і на новий лад на пістолети. Сі послідні двобої уважав ся ще й до нині за острійшу форму, бо звістна річ, що в сїм случаю котрийсь з борців може скорше смерти пожити. Та не лиш шабля і пістолет стались оружием двобою; придумувано до того ще й менше „лицарскі“ способи.

*

Два Парижани, Діоріє і Воасен залюбили ся були в одній акторці і не виділи иншої ради як лиш двобоєм порішити, хто з них має стати мужем згаданої акторки. Та й придумали собі неаби який спосіб. Повісили на бальку, на тонких шнурах два металеві тягари, з котрих кождий важив сотнар і уставились оба під тими тягарами. Так мали стояти під ними аж доти, доки котрий не урвав ся і не порішив судьби. Так стояли більше як чотири години аж остаточно урвав ся той, під котрим стояв Діоріє і тяжка металева маса впала на того чоловіка та звалила єго на землю. На щасте тягар не впав єму просто на голову, бо був би єго забив на місци, але захопив єго лиш боком і провалив голову так, що рана аж по кількох тиждних загоїла ся. Отже Воасен виграв в двобою.

Трохи довше тревав поєдинок між двома Анґлїйцями в однім купелевім місті. Та й в сїм случаю розходило ся о дївчину, доньку властителя гостиниці. Оба суперники хвалили ся, що уміють знаменито плавати, отже у ложили між собою так, що хто з них перший перестане день в день ходити на море плавати, той буде мусїв зречи ся права до руки згаданої дївчини. Так ходили они день в день майже девять місяців плавати на море, аж одного дня настала така буря і филі моря так були розбурхані, що одному з них відхотїло ся плавати і він зрік ся дївчини. Але другий мусїв ввійти у воду; він плавав якийсь час і хоч дуже змучений добив ся назад до берега але все-таки вернув яко побідитель.

Иншого рода дурійка начала була перед кількома роками Швайцара Цельнера і Француза Леноара. Розходило ся так само о дівчину, доньку якогось купця в Женеві. Оба суперники постановили відбути двобій на Женевскім озері, що хто з них позістане довше під водою, той буде мати право старати ся о руку доньки богатого купця. Як постановили, так і зробили. Пірнули оба і минуло більше як дві мінути, заким Цельнерова голова виринула верх води. Єго суперник однак не давав знаку о собі. Коли минули ще дальші дві мінути, кількох відважних видців скочило у воду і витягнули вже омлїлого на беріг та стали єго відтирати. Аж по довшім часї удало ся Леноара привести знов до житя, а коли він відзискав притомність, повитано єго яко побідителя.

Що в двобоях грають дївчата важну ролю, се річ загально звістно, тому й не дивота що й слїдуючім случаю стала ся дївчина причиною дуже ориґінального, скажім, примхова того двобою. Два Італїйцї Ґоетта і Сорато із-за дївчини так завзяли ся один на другого, що хиба ще лиш один двобій міг їх погодити. Отже й придумали собі єго. Пішли в гори Альпи у вивіз Сплїґен, де часто спадають з вершків гір величезні осуги снігові або лявіни. Тут постановили доти ждати, аж котрого з них або й обох осуг не засипле. Котрий би з них остав ся при житю, той оженив би ся з дівчиною, о котру їм розходило ся. Ходили отже через чотири дні і ждали на осуг від девятої до одинайцятої години, але осуг не хотів якось якось сунути ся і котрогось з них вхопити. Правда раз зсунув ся осуг, але трохи подальше і лиш сильний вітер від него кинув Ґоетту на землю і на тім скінчило ся. Остаточно довідали ся власти о тій історії і загрозили обом суберникам арештом а тоді дали собі спокій з двобоєм а постановили тягнути жереб і Сорато виграв.

Як із повисших примірів видимо, що до двобоїв спонукують людий не лиш сама, що так скажемо, розбишацка натура в чоловіці, але й якась в своїм роді дурійка. Бували однак і такі двобої, котрі сьміхом закінчили ся. Ось один примір:

Два Американці посварили ся. — Ви мене обидили! — сказазав один. — Звиніть ся а ні, то будемо бити ся!

— То менї й не при думці! — відповів другий. — Але я вам так пораджу: Виберіть собі в лісї якесь дерево, більше менше так грубе як я, поставтесь у відповідній віддалі і стріляйте до него.

— А щож опісля?

— Коли поцїлите дерево, то я звиню ся перед Вами і перепрошу вас; колиж ні, то не потребую вам складати ніякої заяви.

Визиваючий зачав сьміяти ся і до поєдинку не прийшло.

(Дальше буде).

тись в найбільшім числі, щоби користати з безплатного державного закладу і влучених з ним стипендий. По вакациях не буде вже впису. Не потребуємо вже доказувати, як великої се ваги для самих дівчат, щоби добились поважних позиций, тай для народа, що бажає свого рідного учительства. З огляду на се, що на 1. курсі отворяють ся два рівнорядні відділи, була би й більша надія на принятє. Від кандидаток вимагає ся: 1) метрики хрещеня з укінченим 15. роком житя (хоч би з початком вересня с. р.), 2) послїдне шкільне сьвідоцтво, 3) сьвідоцтво здоровля. О все те треба постарати ся вже завчасу. При вступнім іспиті питають з релїґії, рахунків, ґеометрії, історії і ґеоґрафії, фізики, та й з язиків руского, польского і німецкого. Крім того мають кандидатки предложити готові рисункові вироби і ручні роботи, також дати доказ, що мають добрий слух до науки співу і музики. Замітимо вкінци, що при іспиті жадають ся більше річи найважнїйші і елементарні. Так повинні би наші ученицї передовсїм скиди громадно зголошуватись і тут добиватись місць; на платну приватну семинарию буде час й по фериях.

— Інститут для дівчат в Сокали. Міщаньске братство Покрова Преосьв. Діви, в якого склад входить вся сокальска інтеліґенция, а у видїлї засїдають делеґати місцевої філїї Руского Тов. Педаґоґічного і тов. „Шкільна пом ч" отвирає з вереснем р. шк. 1912/13 дівочий інститут, щоби дати замісцевим дівчатам, що ходять до тутешних шкіл, відповідний захист і охоронити їх перед шкідними впливами, на які наражають ся, мешкаючи по приватних ставциях. Інститут містити ся буде у власнім домі, построєнім із складок сокальского міщаньства і інтеліґенциї та доокoличного духовеньства і учительства нарочно на сю ціль складаних. Педаґоґічна управа буде спочивати в руках фахово образованих СС. Служебниць під загальним доглядом префекта Братства о. катех. ґімн. З. Лехицкого, а се дає повну запоруку, що приміщені в сїм Інститутї дївчата найдуть щиру опіку, добрий провід і старанне в християньскім і народнїм дусї ведене виховане. В місци є крім шкіл народних, школа видїлова і приватні семинарийні курси; учениці можуть також приготовляти ся до іспитів в ґімназиї. До сего інститута приймає ся радо дочки селян. Управа запоручує здоровий і достатний харч. Умови принятя подасть ся письменно на бажане зголошуючих ся. Зголошеня присилати належить до дня 10-го липня на руки о. проф. З. Лехицкого. Видїл надіє ся так значного числа зголошень, щоби міг як найшвидше свій дім розширити і евентуально отворити при Інститутї окрему школу з рускою мовою викладною. — *Видїл.*

— Розбишацтво у Львові. На Вулецкій дорозї напало онодий в ночи трох якихсь розбишаків п. Ґустава Стоцкого і по попередних переговорах, підчас коли нападений старав ся доказати, що не має нїчого при собі, а напастники знов старались єму доказати, що ще так зле не єсть, бо має преці годинник при собі — забрали єму той годинник і втекли. Небавком опісля дістали ся в руки поліциї, котра розпізнала в них добрих своїх знакомих, Гуменецкого і Ярему, злодіїв-фаховців, караних вже нераз за крадіж, котрих побут у Львові заказаний. Обох відставлено до арешту, а опісля будуть видані судови. — Того самого вечера напало коло Союзної Цегольнї Мяхайла Петрилу аж пять якихсь драбів, а що не могли у него нїчого забрати, бо нїчого не мав, страшно єго побили і покровавленого лишили на дорозї. Петрилу відвезено опісля до шпиталю, де показало ся, що він має зломану руку і богато ран на цїлім тїлї. Поліция арештувала вже чотирох виновників того нападу. Суть то робітники із Союзної Цегольнї.

Господарство, промисл і торговля

— Розписанє оферти. В „Ґазеті Львівскій" оповіщує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові розданє будови трех двоповерхових мешкальних будинків в Тернополи в дорозї офертовій. Оферти належить вносити найпізнїйше до 12-ої години в полудне на дня 15 го липня 1912 р.

Загальні і особливі услівя будови також дотичні пляни і инші дотичні прилоги як також формулярі на оферти і особливі постанови відносно до тих будинків можна переглянути в будинку ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові І. поверх ч. дверий 120, де також можна одержати формулярі, на яких оферти сї мають ся внести як також особливі постанови.

Цїна збіжа у Львові

дня 18-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	9 50	до	10 50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·50	„	8 70
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	9 50	„	10 —
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Телеґрами.

Стрий 19 червня. При вчерашнім доповняючім виборі одного посла на Сойм краєвий з округа виборчого міста Стрия віддано 764 голосів вибраний одноголосно послом др. Місїньский Маркиль (польск. демократ).

Відень 19 червня. Коло польске порішило слїдуючу ухвалу: Коло польске стратило довіре до управителя міністерства бар. Гайнольда і длятого зриває з ним зносини. Коло польске має повне довіре до міністрів Длуґоша і Залеского.

Париж 19 червня. Палата послів 346 голосами против 197 відкинула проєкт закона виборчого предложений Оґанєром (Augagner). Міністри вібрали ся на нараду над вислідом голосованя; ствердженo, що більшість републиканьска єсть безсумнївна.

Чікаґо 19 червня. Вчера отворено народний конвент републиканьский. Ґубернатор Гедлї (Hadley) поставив внесенє, щоби змінити лїсту приготовлену народним комітетом, позаяк 80 делеґатів Тафта вибрано в нечесний спосіб. Завела ся оживлена дискусия, серед котрої відбували ся бурливі сцени. Під адресою народного комітету понесли ся такі слова як: злодій, розбишака. Предсїдатель котітету народного заявив, що згадане внесенє не стоїть на порядку дневнім, позаяк конвент ще не з'орґанізований. Бесїдник іменував Ротта тимчасовим президентом. Приклонники Рузвельта іменували Ґоверна. При голосованю одержав Ґоверн 502 голосів а Ротт 558 і став тимчасовим президентом.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†) 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).